

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/75/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914010159
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5914010159.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. augusta 2014 v Žiline, o odvolaní obžalovaného F. I. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/35/2014 zo dňa 11.6.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F. I. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný F. I. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Za tieto prečiny mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp.zn. 1T/14/2014 zo dňa 25.3.2014, právoplatný 7.6.2014, vo výmere 15 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. Zrušené boli aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Tým istým rozsudkom bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému Ing. N. H. škodu vo výške 172,92 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný sám, i prostredníctvom obhajcu.

Obžalovaný písomným podaním zo dňa 16.6.2014 odvolanie odôvodnil. Poukázal na procesné pochybenia Okresného súdu Stará Ľubovňa, ktorý dňa 25.3.2014 vydal trestný rozkaz, sp.zn. 1T/14/2014. Tieto procesné pochybenia konajúci Okresný súd Ružomberok nebral v úvahu, a pri ukladaní trestu na tieto pochybenia neprihliadal.

Dňa 7.7.2014 bolo krajskému súdu doručené písomné podanie, ktoré bolo obžalovaným označené ako žiadosť o prešetrenie súčasného stavu veci, a jeho nápravu. Týmto podaním sa obžalovaný domáhal prešetrenia postupu Okresného súdu Ružomberok, nakoľko dňa 2.7.2014 bol preložený z výkonu väzby na nástupné oddelenie a to napriek tomu, že voči rozsudku Okresného súdu Ružomberok podal odvolanie na Krajský súd Žilina. Žiadal o zrušenie nástupu výkonu trestu z dôvodu, že vo veci podal odvolanie.

Obžalovaný podal odvolanie i prostredníctvom obhajcu. Tvrdil, že uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov je neprimerane prísny. Poukázal na tú skutočnosť, že pred súdom vyhlásil, že je vinný, čím výrazne uľahčil súdu prejednanie veci z hľadiska dokazovania pokiaľ ide o vinu. V

tejto súvislosti poukázal na iné rozhodnutie - rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 23To/52/2013, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody, vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Tým, že pred súdom vydal vyhlásenie o vine, podstatne uľahčil súdu dokazovanie jeho trestnej činnosti, a z tohto dôvodu je možné ho postaviť na úroveň dohody o vine a treste s prokurátorom. Vyhodnotiť tento postoj obžalovaného iba ako poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v doznaní páchatel'a, oľutovaní trestného činu, či napomáhání príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, je podľa názoru Krajského súdu Trenčín nepostačujúce, pretože ide o pomerne výraznejší postoj ku spáchanej trestnej činnosti.

Príslušný prokurátor písomne navrhol, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Na verejnom zasadnutí obžalovaný i prokurátor trvali na svojich písomne podaných vyjadreniach.

Krajský súd na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodné.

Krajský súd považuje za potrebné predovšetkým reagovať na žiadosť odvolateľa, keď sa domáhal, aby krajský súd zrušil nástup výkonu trestu vo veci Okresného súdu Stará Ľubovňa, pretože proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok podal odvolanie.

Odvolací súd z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa zistil, že trestný rozkaz, sp.zn. 1T/14/2014 bol vydaný dňa 25.3.2014 a nadobudol právoplatnosť dňa 7.6.2014. Dňa 30.6.2014 bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený týmto trestným rozkazom.

Krajský súd uzatvára, že procesný postup predsedu senátu Okresného súdu Ružomberok bol v súlade s ustanovením § 79 ods. 1, 4 Tr. por., keď dňa 30.6.2014 vydal príkaz, aby obžalovaný F. I. bol prepustený z väzby s tým, že ihneď nastúpi výkon trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, ktorý mu bol právoplatne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa, pretože výkon trestu odňatia slobody má prednosť pred väzbou (nález Ústavného súdu SR III. ÚS 79/2000).

Z obsahu predloženého spisu, najmä zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.5.2014 je zistiteľné, že obžalovaný F. I. na hlavnom pojednávaní po poučení o jeho právach podľa § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Následne prvostupňový súd postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny prijal. Ďalším procesným postupom podľa odseku 8 citovaného právneho ustanovenia rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace len s výrokom o treste.

V súvislosti s výrokom o vine krajský súd uzatvára, že procesný postup konajúceho prvostupňového súdu zodpovedá zákonu. Skutkový záver okresného súdu, že obžalovaný F. I. sa dopustil konania popísaného vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a právny záver súdu prvého stupňa, že takýmto konaním obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol odvolateľom napadnutý, krajský súd po jeho preskúmaní konštatuje, že trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere 26 mesiacov je trest uložený v rozpätí trestnej sadzby od 16 mesiacov až do 3 rokov. Táto zodpovedá upravenej trestnej sadzbe pri ustanovení § 212 ods. 3 Tr. zák. pri použití § 38 ods. 4 Tr. zák. Avšak takto uložený trest je neprimerane mierny, a nezodpovedá základným zásadám uvedeným v § 34 Tr. zák. Treba pripomenúť, že obžalovanému bol uložený súhrnný trest za teraz súdený prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., a za zbíhajúce sa prečiny z trestného rozkazu Okresného súdu Stará Ľubovňa 1T/14/2014 zo dňa 25. marca 2014, právne kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatel'stvom podľa § 20

Tr. zák. Z odpisu registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný má v odpise registra trestov od roku 1995 až do 16.10.2013 sedem záznamov o odsúdení. Všetko pre majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaný je teda osoba, ktorá opakovane pácha tú istú trestnú činnosť. V jeho prípade ide o špeciálnu recidívu k trestnému činu krádeže i k trestnému činu porušovania domovej slobody. Existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyhodnotil súd prvého stupňa správne. Obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a túto i oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). Naproti tomu ako priťažujúcu okolnosť je potrebné u neho vyhodnotiť to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Zákonodarca pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. určil základnú trestnú sadzbu v rozpätí od 6 mesiacov až na 3 roky. Vzhľadom na to, že u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností bolo potrebné postupovať podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšiť o jednu tretinu. Teda upravenej trestnej sadzbe zodpovedá sadzba v rozpätí od 16 mesiacov až na 3 roky. Ak okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov, podľa názoru odvolacieho súdu nevyužil zákonom upravenú trestnú sadzbu, a obžalovanému uložil trest neprimerane mierny. Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom záznamy v odpise registra trestov objektívne preukazujú náklonnosť obžalovaného F. I. k páchaniu majetkovej trestnej činnosti. V ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. sú taxatívne uvedené konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd nepostupoval podľa tohto zákonného ustanovenia. Tu krajský súd poznamenáva, že uvedenú nesprávnosť nebolo možné v tomto odvolacom konaní napraviť, pretože odvolanie podal iba obžalovaný F. I., a uložením prísnejšieho trestu by bol porušený zákaz zmeny k horšiemu.

K odvolacím argumentom obžalovaného krajský súd poznamenáva, že tieto sú neakceptovateľné. V odvolaní, ktoré podal sám, namieta procesné pochybenia Okresného súdu Stará Ľubovňa, ktorý dňa 25. marca 2014 vydal trestný rozkaz, sp.zn. 1T/14/2014. V tejto súvislosti odvolací súd obžalovaného poučuje, že ani krajský súd, ani okresný súd nemá jurisdikciu preskúmať ním namietaný procesný postup vo veci Okresného súdu Stará Ľubovňa. Ustanovenie § 317 Tr. por. upravuje procesný postup odvolacieho súdu pri plnení preskúmvacej povinnosti v odvolacom konaní. V zmysle uvedeného krajský súd môže preskúmať len tie výroky, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, môže preskúmať správnosť postupu len toho konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Ak by odvolací súd preskúmaval konanie a procesný postup iného súdu, v tomto prípade Okresného súdu Stará Ľubovňa, prekročil by svoju jurisdikciu a postupoval by v rozpore s citovaným právnym ustanovením.

Argument obžalovaného prednesený prostredníctvom obhajcu, keď žiadal, aby pri rozhodovaní o výmere trestu bolo prihliadané na jeho vyhlásenie o vine, ktoré učinil na hlavnom pojednávaní dňa 28.5.2014, a z tohto dôvodu sa domáhal aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, je najmä s poukazom na osobu obžalovaného, neprijateľný. Navyše rozhodovacia činnosť iného odvolacieho súdu, v tomto prípade Krajského súdu Trenčín, je pre rozhodovaciu činnosť v predloženej veci, nezáväzná.

S ohľadom na uvedené odvolacie námietky obžalovaného, keď tvrdil, že uložený trest vo výmere 26 mesiacov, ktorý mu bol uložený súdom prvého stupňa je neprimerane prísny, považoval krajský súd za nenáležité a nedôvodné.

Pokiaľ okresný súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia postupoval tak podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Rozhodujúcou skutočnosťou pre zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bolo predchádzajúce jeho odsúdenie. Obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, a preto postup okresného súdu, keď ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bol správny a zákonný.

Vzhľadom na uvedené, krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F. I. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.